

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **J. D.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 4. 2008, č. j. 41 Cad 156/2007 - 23,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 2. 4. 2008, č. j. 41 Cad 156/2007 - 23, zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 8. 2007, č. X, a rozhodl dále, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobkyně o zvýšení důchodu pro částečnou bezmocnost pro nesplnění podmínek § 70 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Sb., ve znění platném do 31. 12. 2006.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, ve které především poukázala na svůj zdravotní stav a omezenou schopnost sebeobsluhy.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že napadený rozsudek Krajského soudu v Brně byl stěžovatelce uložen na poště X B. X dne 30. 4. 2008 poté, co stěžovatelka nebyla zastížena poštovní doručovatelkou v místě svého pobytu (Š. 7, B.). Stěžovatelce bylo uložení zásilky oznámeno a stěžovatelka si ji dne 14. 5. 2008 vyzvedla.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), nelze považovat den, kdy stěžovatel zásilku osobně převzal, pokud se tak stalo poté, kdy již uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (§ 46 odst. 4 o. s. ř.)* [srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 - 34, www.nssoud.cz].

Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že se stěžovatelka na výše uvedené adrese zdržovala, když reagovala na výzvu pošty a zásilku si vyzvedla. Za den doručení napadeného rozsudku však nelze považovat den 14. 5. 2008, kdy si stěžovatelka napadený rozsudek osobně převzala.

Podle § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.), nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem. Podle § 50c odst. 4 o. s. ř., nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Z výše uvedeného plyne, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 4. 2008, č. j. 41 Cad 156/2007 - 23, byl stěžovatelce doručen v pondělí dne 12. 5. 2008, tedy v pracovní den nejbližší následující po sobotě 10. 5. 2008, na kterou připadl poslední den lhůty stanovené k uložení zásilky určené do vlastních rukou stěžovatelky na poště X B. X.

Napadené rozhodnutí obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti rozsudku lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, písemně ve dvojím vyhotovení.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno v pondělí dne 12. 5. 2008. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 13. 5. 2008 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 26. 5. 2008 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 26. 5. 2008 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla u Krajského soudu v Brně podána až dne 28. 5. 2008, tedy opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 4. 2008, č. j. 41 Cad 156/2007 - 23, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

Za této procesní situace Nejvyšší správní soud nezkoumal splnění dalších podmínek řízení a nezabýval se ani vadami podání stěžovatelky.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2008

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu